

Andre Love gaa langt videre, idet de i Mod- sætning til, hvad der er Reglen efter For- slagets § 27, bestemme, at ikke blot alle paa Ejendommen hvilende Behæftelser, altsaa ogsaa de Brugsrettigheder, Servitutter og Grundbyrder, som ere ældre end alle Pant- og Udlægshaverne, men ogsaa Ejendomsret- tigheder gaa til Grunde ved Auktionen, naar de ikke ere komne frem i Tide. Det fuld- byrdede Evangsalg virker altsaa som en Art Lavhæbdsdom, men en saa vidt- gaende Regel er der ikke fundet Grund til at indføre hos os; meget vil allerede være bundet ved den Bestyrelse, Forslaget giver Auktionstjoberen.

Endnu skal som en almindelig Bemær- ning tilføjes, at naagte Forslaget selvfølgelig, ogsaa paa saavidt Evangsauktioner angaar, hviler paa Forhandlingsmagtinen, har dog det til Grund for Ordningen liggende Hoved- princip medført, at der, naar Auktionsvil- kaarene ere fæstede og Reskrenten ikke læn- gere ubetinget er Herre over Forfølgningen, paa flere Punkter bliver Tale om en selv- stændig Optræden af Auktionsforvalteren, hvortil der ikke findes noget Tilsvarende efter den gjældende Ret. I denne Henseende hen- vises til Reglen i § 29, 2det Stykke, at Auk- tionsforvalteren skal drage Omhu for, at Auktionsvilkaarene affattes i Overensstem- melse med den efter Forhandlingen mellem de Interesserede truffne Afgjørelse; fremdeles til Reglen i § 30 i Slutningen, at Auktions- forvalteren i det der nævnte Tilfælde skal indtræde Auktionstjoberens, i fornødent Fald ad Rettens Vej; endvidere mærkes i den omhandlede Henseende, at han ifølge § 32, saasnart Vilkaarene ere affattede, af egen Drift og uden yderligere Opfordring skal tilhøre Auktionen, og hvis den bortfalder, af- lyse den, samt at han ifølge § 42 skal for- fatte Udvalgt til Købesummens Fordeling mellem de Interesserede og, naar Tvist op- staar, sørge for dens hensigtsmæssige Frugt- bargjørelse og Bevaring i Mellemtiden. En- delig mærkes Bestemmelsen i § 29 1ste Stykke (jfr. med Hensyn til Løsøre § 8), som i Mod sætning til den gjældende Ret paalægger Auktionsforvalteren paa Embedsvegne at passe, at de i §§ 23—26 i samtlige de Beret- tiges Interesse givne Regler om Vilkaare- nes Indhold iagttages. Da Forslagets Prin- cipe nemlig er, at Indsigelser mod Auktions- vilkaarene skulle komme frem i det i § 22 nævnte Møde, og at Auktionen ikke bagefter kan angribes derved, at Noget fremkommer med saadanne Indsigelser, vil det vistnok findes naturligt, at man ved den omhandlede Regel har søgt at sikre de Berettede, som

ikke have givet Møde efter Indkaldelsen, mod at deres Interesser ved Vilkaarenes Af- fættelse aldeles tilfidesættes af de Mødende. Herefter bliver det ogsaa muligt for en Be- rettiget at indskrænke sig til blot at anmeldte sin Ret paa det i § 22 omhandlede Møde uden at deltage i Forhandlingen om Vilka- arenes Indhold, hvorved han vil kunne indgaa den Udgift, som det i Reglen vil paaføre ham at lade møde ved en Sagfører som sin Fuldmægtig. Der kan som en belfølgende Regel mærkes Bestemmelsen i § 29 sidste Stykke.

Ogsaa med Hensyn til Evangsauktioner over Løsøre har Forslaget søgt at virke til, at der sker en samtlige Interesserede omfat- tende Opgjørelse, idet det er Reglen, at denne skal omfatte alle dem, der ikke kunne mod- sætte sig Salget, men have Ret til Andel i Auktionsubytten (§§ 12 og 13). Det er der- imod ikke anset nødvendigt eller hensigtsmæs- sigt her at gennemføre Principet i dets hele Strengbed. Det hører til Sjældenhederne, at Flere som Pant- eller Udlægshavere ere berettigede med Hensyn til samme rørlige Ting, medens dette saa at sige er Reglen ved faste Ejendomme. Det kan derfor ikke anses for at være af samme Bigtighed ved Løsøre som ved faste Ejendomme at gennemføre Grundføtningen om, at alle i Tingenes Salg Interesserede skulle indtræde under Opgjø- relsen. Forslaget har derfor indskrænket sig til i § 12 at bestemme, at det afgjøres efter de hidtil gjældende Retregler, om Pant- havere kunne modsætte sig vedkommende Gjen- standes Realisation. Hvis dette er Tilfældet, bevarer vedkommende Panthaber altsaa sin Panteret, om Salg end maatte være sket. Om Udlægshavere hedder det derimod, at de ingensinde ere berettigede til at modsætte sig, at ældre eller yngre Udlægshavere i samme Løsøre stride til Evangsauktion (§ 12), og at Auktionen, naar den er lovlig afholdt, med Hensyn til sit Udvalgt er bindende for dem (§ 13). Deres lovlige Ret over det udlagte Løsøre bortfalder saaledes ved Evangs- salget, og gaar over til at blive et Krav paa Andel i Købesummen, om hvilket Krav der gjælder lignende Regler som, hvis Talen var om en fast Ejendom. Den tinglige Retts Bortfalden er ikke afhængig af, at de Paa- gjældende virkelig komme til at opbevæ- ren dem tilkommende Del af Auktionssum- men, og finder altsaa Sted, selv om nogen Udlægshaver maatte være bleven forbigaaet ved Auktionssummens Fordeling. Noget, som iøvrigt efter Indholdet af §§ 15 og 16 sjæl- den vil forekomme. Det er vel ikke forestrevet i disse Paragrafer, at der skal ske en al- mindelig Indkaldelse af alle de Interesserede,